

7 Ιουνίου 1990

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Διστές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5291).

5 *Ποινή — Πρόκληση θανάτου λόγω ελλείψεως προφυλάξεως κατά πα-
ράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα — Θάνατος οφειλό-
μενος σε απερίσκεπτη χρήση όπλου εθνοφρουρού προς αστεϊσμό
φίλου του (του θύματος) — Φυλάκιση 4 μηνών — Ορθή υπό τις
περιστάσεις — Ανάλυση νομολογίας.*

10 Ο εφεσείων, εθνοφρουρός, με πρόθεση να αστευθεί με τους
συναδέλφους του επήρε όπλο και αφού το έστρεψε προς την κατεύ-
θυνση του θύματος είπε: "να σε παίξω μέσα στο αριστερό μάτι ή
μέσα στο δεξί". Το θύμα χαμογέλασε, ενώ άλλος στρατιώτης απά-
ντησε: "μέσα στο μεσαίο". Ο εφεσείων τράβηξε τότε τη σκανδάλη,
το όπλο εκπυροκρότησε με αποτέλεσμα τραγικό θάνατο.

15 Απορρίπτοντας την έφεση, το Ανώτατο Δικαστήριο παρετήρη-
σε ότι ο θάνατος δεν μπορεί να αποδοθεί σε συρροή ατυχών περι-
στατικών, αφού αυστηρές οδηγίες απαγορεύουν την απερίσκεπτη
χρήση των όπλων από εθνοφρουρούς και καθορίζουν πότε εφαρ-
μόζεται σ' αυτά η γεμιστήρα. Ειδικότερα απαγορεύεται ρητά και
πάντοτε να στρέφεται το όπλο από στρατιώτη εναντίον άλλου.

Η Έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

20 *Pamboris v. The Police (1985) 2 C.L.R. 85,*

Charalambous v. The Police (1985) 2 C.L.R. 128,

Pavlou v. The Republic (1978) 2 C.L.R. 456.

Έφεση εναντίον Ποινής.

25 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Γεώργιο Τηλεμά-
χου Γεωργίου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 30 Μαρτίου,

1990 από το Στρατιωτικό Δικαστήριο Λάρνακος (Αρ. Υποθ. 799/89) στην κατηγορία πρόκλησης θανάτου λόγω έλλειψης προφύλαξης κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 6 μηνών.

5

A. Ανδρέου, για τον εφεσείοντα.

Στ. Ταμάσιος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΠΙΚΗΣ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα διαβάσει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

10

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ: Η κρινόμενη έφεση στρέφεται εναντίον της τετράμηνης ποινής φυλάκισης που επέβαλε το Στρατιωτικό Δικαστήριο, που συνεδρίασε στη Λάρνακα, στον εφεσείοντα μετά από παραδοχή του στο αδίκημα της πρόκλησης θανάτου λόγω ελλείψεως προφύλαξης, κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα.

15

Τα γεγονότα της υπόθεσης, που οδήγησαν στον τραγικό θάνατο του συναδέλφου εθνοφρουρού και φίλου του εφεσείοντος Ανδρέα Ανδρέου, είναι τα εξής:

20

Στις 30.1.89 ο εφεσείων και το θύμα υπηρετούσαν στο ίδιο φυλάκιο στην περιοχή Αθηαίνου. Ο εφεσείων με πρόθεση να αστερευθεί με τους συναδέλφους του επήρε το όπλο του φρουρού του φυλακίου, που ήταν ακουμπισμένο στον τοίχο, και που δυστυχώς είχε τοποθετημένη τη γεμιστήρα σε αυτό, και αφού το έστρεψε προς την κατεύθυνση του θύματος είπε: "να σε παίξω μέσα στο αριστερό μάτι ή μέσα στο δεξί". Το θύμα χαμογέλασε, ενώ άλλος στρατιώτης απάντησε: "μέσα στο μεσαίο". Ο εφεσείων τράβηξε τότε τη σκανδάλη, το όπλο εκπυρσοκρότησε και ο Ανδρέου δέχτηκε τις σφαίρες με αποτέλεσμα να βρει τραγικό θάνατο. Ο εφεσείων βέβαια θεώρησε ως δεδομένο ότι δεν υπήρχαν φυσίγγια μέσα στη σφαιροθήκη του όπλου.

25

30

Ο συνήγορος του εφεσείοντος επικέντρωσε την εισήγησή του, για να υποστηρίξει ότι η επιβληθείσα ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ώστε να δικαιολογείται η επέμβασή μας για την μείωσή της, στους λόγους που ακολουθούν:

- 5 Η πρόσφατη εξέλιξη των νομικών αρχών που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής δια νομοθετημάτων στην Αγγλία και με τη νομολογία στον τόπο μας, απαιτεί όπως αποφεύγεται η ποινή της φυλάκισης σε νεαρά πρόσωπα, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις. Τα γεγονότα της υπόθεσης, συνέχισε ο συνήγορος, κατάδεικνύουν μια συρροή ατυχών περιστατικών που κατέληξαν στην ύπαρξη φυσιγγίων στη σφαιροθήκη που ήταν τοποθετημένη στο όπλο όταν αυτό εκπυρσοκρότησε μετά που ο εφεσείων πίεσε τη σκανδάλη. Υποβλήθηκε επίσης, πως το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στο σοβαρό κλονισμό της υγείας του εφεσείοντος, ως αποτέλεσμα της πρόκλησης του ανυπαίτιου θανάτου στον καλύτερό του φίλο. Ενώπιον του Στρατιωτικού Δικαστηρίου είχαν κατατεθεί τα σχετικά ιατρικά πιστοποιητικά. Εθίγη επίσης το ζήτημα των μελλοντικών σπουδών του εφεσείοντος, ότι δηλαδή η τετράμηνη φυλάκιση που του επιβλήθηκε, εφόσο θα παρατείνει κατά ίσο χρονικό διάστημα την στρατιωτική του θητεία, θα έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια του ακαδημαϊκού έτους 1990-1991, δεδομένου ότι θα αποστρατευθεί το Δεκέμβριο αντί το Σεπτέμβριο, που θα απολυόταν κανονικά. Ενα άλλο σημείο που ήγειρε ο συνήγορος, είναι πως στο στοιχείο του αποτρεπτικού σκοπού της ποινής δεν έπρεπε να δοθεί υπέρμετρη βαρύτητα γιατί ατυχήματα αυτού του είδους είναι τόσο σπάνια, ίσως ένα δυο μέχρι σήμερα, σε αντιδιαστολή με την πρόκληση θανάτου εξ αμελείας σε οδικά ατυχήματα, που αφορούν σχεδόν όλες οι υποθέσεις της νομολογίας μας που βασίζονται στην παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα.

- 35 Η νομολογία μας έχει ασχοληθεί εκτεταμένα τόσο με το ερμηνευτικό πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 210, όσο και με την πρέπουσα ποινή που επιβάλλεται στις περιπτώσεις παραβίασής του. Πρόσφατη υπόθεση, αναφορικά με την επιμέτρηση της ποινής, στην οποία ο δικαστής

Πιχής ανθολογεί την Κυπριακή και Αγγλική νομολογία είναι η *Παμπόρης ν. Αστυνομίας* (1985) 2 Α.Α.Δ. 85, που αναφέρεται επίσης στην *Χαραλάμπους ν. Αστυνομίας* (1986) 2 Α.Α.Δ. 128. Σχετικό απόσπασμα (σε μετάφραση) από την υπόθεση *Παμπόρη* παραθέτουμε πιο κάτω (σελ.89 της απόφασης).

5

"Η Κυπριακή νομολογία πάγια καθιερώνει ότι η φυλάκιση είναι η κατάλληλη, και σε άκρως σοβαρές υποθέσεις αμέλειας, αναπόφευκτος τρόπος τιμωρίας. Φυλάκιση δικαιολογείται, βάσει της υπόθεσης *Γενικός Εισαγγελέας ν. Ιακωβίδης* (1973) 2 Α.Α.Δ. 344, όπου η αμέλεια του εφεσεϊόντος ενέχει το στοιχείο της σοβαράς απερισκεψίας, αλλά δυνατό να αποφευχθεί στις περιπτώσεις στιγμιαίας απροσεξίας.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο υιοθέτησε την υπόθεση *Ιακωβίδη* και εφήρμοσε τις αρχές επιμέτρησης της ποινής για τα αδικήματα πρόκλησης θανάτου εξ αμελείας όπως εξελίχτηκαν από το Αγγλικό εφετείο στην υπόθεση *R. ν. Guilfoyle* [1973] 2 All E.R. 844."

15

Το Στρατιωτικό Δικαστήριο, προτού καταλήξει στο είδος και ύψος της ποινής, έκαμε λεπτομερή αναφορά στα γεγονότα της υπόθεσης και δεν παρέλειψε να αξιολογήσει όλα τα ελαφρυντικά στοιχεία υπέρ του εφεσεϊόντος. Δεν συμφωνούμε ότι συρροή από ατυχή γεγονότα κατέληξαν στο τραγικό συμβάν. Αυστηρές οδηγίες απαγορεύουν την απερίσκεπτη χρήση των όπλων από εθνοφρουρούς και καθορίζουν πότε εφαρμόζεται σ' αυτά η γεμιστήρα. Ειδικότερα απαγορεύεται ρητά και πάντοτε να στρέφεται το όπλο από στρατιώτη εναντίον άλλου. Και τούτο για να αποφεύγονται τραγικά ατυχήματα, όπως αυτό που εξετάζουμε. Ο εφεσεϊών ειδε πως η φυσιογνωμία του όπλου ήταν τοποθετημένη σε αυτό και όφειλε να μην το χρησιμοποιήσει με τον τρόπο που ήδη έχουμε εκθέσει.

20

25

30

Η επιμέτρηση της ποινής από το Στρατιωτικό Δικαστήριο βρίσκεται σε αρμονία με το σκεπτικό της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Γενικός Ει-*

35

σαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Παύλου (1978) 2 Α.Α.Δ. 456, στην οποία το Δικαστήριο έκαμε αναφορά. Το ύψος βέβαια της ποινής διαφοροποιείται ανάλογα με τα γεγονότα στην κάθε υπόθεση. Αρμόδιο να ζυγίζει τα γεγονότα αυτά είναι το πρωτόδικο Δικαστήριο, ενώ το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η επιβληθείσα ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ή ανεπαρκής ή παραβιάζει καθιερωμένες νομικές αρχές.

5 Η απερισκεπτη χρήση των όπλων μπορεί να έχει τραγικά αποτελέσματα, όπως συνέβη στην κρινόμενη υπόθεση. Αυτή δε η πιθανότητα αποτελεί και την απάντηση, κατά τη γνώμη μας, στην διαφοροποίηση που προσπάθησε να κάμει ο ευπαιδευτος συνήγορος του εφεσείοντος αναφορικά με την αποτρεπτική σημασία της ποινής σε υποθέσεις όπως η παρούσα, που ευτυχώς είναι σπάνιες, από αυτές 15 της πρόκλησης θανάτου από αμελές οδήγημα. Η απερισκεπτη χρήση δηλαδή των όπλων κατά πάσα πιθανότητα απολήγει σε θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό, σε αντίθεση με την αμελή οδήγηση που τούτο μπορεί και να μη συμβεί.

20 Είμαστε της γνώμης ότι το Στρατιωτικό Δικαστήριο επέβαλε την ορθή υπό τις περιστάσεις ποινή, θα λέγαμε μάλιστα και επιεική, αφού στάθμισε με πολλή προσοχή όλους τους παράγοντες που αφορούσαν στην επιμέτρηση της. Η έφεση επομένως απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.